

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE REVISOR
(Revizor – 1835)

Een komedie in vijf bedrijven

door

1880

Nikolaj Gogol

Vertaling en bewerking : Philip Vermoortel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3349

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE REVISOR* op te voeren moet de naam van auteur *NIKOLAJ GOGOL* ; vert. *Philip Vermoortel* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2017/0220/006
ISBN 978-90-385-14215

© 2017 Toneelfonds J. Janssens/Philip Vermoortel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(13 dames – 8 heren)

ANTÓN ANTÓNOVITSJ SKVOZNIK-DMOECHANÓVSKI, burgemeester :

ÁNNA ANDRÉJEVNA, zijn zijn vrouw :

MÁRJA ANTÓNOVNA, zijn dochter :

MISJKA, huisknecht van de burgemeester :

TÓNJA CHLÓPOVA, schepen van onderwijs :

AMMOS [‘a.m s] FJÓDOROVITSJ LJÁPKIN-TJÁPKIN, rechter :

ARINA ZEMLJANIKA, schepen van gezondheidszorg :

IVÁN KOEZMITSJ SJPEKIN [‘ pekin], postmeester :

OLGA IVÁNOVNA BOBTSJINSKÁJA, grootgrondbezitster :

OLGA IVÁNOVNA DOBTSJINSKÁJA, grootgrondbezitster :

IVÁN ALEKSÁNDROVITSJ CHLESTAKÓV :

ÓSIP, zijn knecht :

DERZJIMÓRDA [= houd je mond], politieagent :

FEVRÓNJA PETRÓVNA POSJLJÓPKINA, vrouw van de slotenmaker :

IVÁNOVNA, vrouw van een onderofficier :

BEDIENDE VAN DE HERBERG :

VERKOOPSTER 1 :

VERKOOPSTER 2 :

VERKOOPSTER 3 :

LJOELJOEKÓVA :

RASTAKÓVSKAJA :

DECOR

Eerste, derde, vierde en vijfde bedrijf : Rijkelijk versierde kamer in het huis van de burgemeester.

Tweede bedrijf : Armtierig zolderkamertje boven de herberg.

EERSTE BEDRIJF

Kamer in het huis van de burgemeester

Scène 1

Ammos, Arina, Burgemeester, Tonja

BURGEMEESTER : Dames, Ammos, ik heb u laten komen om u het volgende alleronaangenaamste nieuws te melden: er is een revisor op weg naar ons.

AMMOS : Een revisor?

ARINA : Een revisor?

BURGEMEESTER : Een revisor uit Sint-Petersburg, incognito. En nog wel met geheime orders.

AMMOS : Daar begint het al!

ARINA : Alles was hier zo rustig, en nu dat!

TONJA : Met geheime orders nog wel!

BURGEMEESTER : Ik zal jullie de brief voorlezen die ik gekregen heb van Andrej Ivanovitsj: “Beste vriend. Er is een revisor aangekomen uit Sint-Petersburg met orders om de hele provincie te inspecteren en in het bijzonder ... jouw district! Hij doet zich voor als een gewone burger en reist incognito. Ik weet dat jij, net als iedereen, af en toe ‘kleine zonden’ begaat en graag iets ‘bijverdient’ door ...”

(Ammos, Arina, Tonja lezen mee over zijn schouder. De burgemeester houdt zijn hand voor de brief)

Dat zijn privé zaken... “Neem dus je voorzorgen, beste vriend!”

AMMOS : Daar zit iets achter.

TONJA : Wat komt die revisor hier doen?

BURGEMEESTER : Het is het noodlot. *(zucht)* Maar hoe dan ook, u bent gewaarschuwd. Ik, van mijn kant, heb al een en ander in orde gebracht en ik

raad u aan hetzelfde te doen. In het bijzonder u Arina! De revisor zal ongetwijfeld het ziekenhuis willen bezoeken. Zorg er dus voor dat de zieken propere slaapmutsen hebben!

ARINA : Geen probleem. We hebben nog wel een paar propere slaapmutsen liggen.

BURGEMEESTER : En zorg dat boven elk bed te lezen staat wie erin ligt, sinds wanneer en wat er allemaal aan scheelt. In het Latijn! En het zou nog beter zijn als er wat minder patiënten waren, anders lijkt het alsof we hier alleen maar onbekwame dokters hebben.

ARINA : O, wat de geneeskunst betreft, heeft niemand mij iets te leren. Een mens zit simpel in elkaar, weet u. Als hij sterft dan gaat hij dood, en als hij geneest dan wordt hij beter.

BURGEMEESTER : Ook u, Ammos, bent bij deze gewaarschuwd. Bent u onlangs nog in het gerechtsgebouw geweest? Vooraan in de zaal houden de opzichters ganzen van wie de kuikens je voor de voeten lopen.

AMMOS : Ik zal ze straks naar de keuken laten brengen, heer burgemeester. Als u wilt, kunt u er gerust van komen mee-eten. *(tot Arina en Tonja)* U ook. En u ook!

BURGEMEESTER : En wat die 'kleine zonden' betreft uit de brief van Andrej Ivanovitsj. Is er soms iemand die nog nooit gezondigd heeft? God heeft ons nu eenmaal geschapen als zondige wezens.

AMMOS : Wat verstaat u onder 'kleine zonden', Anton Antonovitsj? De ene zonde is de andere niet. Ik kom er openlijk voor uit dat ik soms wel 'cadeautjes' aanneem, maar wat geeft men mij als 'cadeau'? Jonge windhonden! Dat kan je toch geen omkoperij noemen.

BURGEMEESTER : Tututututut, windhonden of iets anders. Het blijft omkoperij. En u, Tonja, als schepen van onderwijs, u zou zich wel eens mogen bekommeren om onze onderwijzers! Neem nu die ene daar, die met zijn dikke kop ... Ik kan nu even niet op zijn naam komen.

TONJA : Gombrovitsj, Gombrovitsj!

BURGEMEESTER : Ja die! Die, die kan geen les geven zonder smoelen te trekken en zijn baard glad te strijken. Dat hij dat doet bij zijn studenten is tot daaraan toe. Maar beeld u eens in dat hij dat doet bij ... de revisor!

TONJA : Maar wat wilt u dat ik daaraan doe? Ik heb er hem al een paar keer over

aangesproken, maar dat haalt niets uit.

Scène 2

Ammos, Arina, Burgemeester, Postmeester, Tonja

POSTMEEESTER : Dames en heren! Klopt dat van die revisor die langskomt?

BURGEMEESTER : Natuurlijk klopt dat!

POSTMEEESTER : Olga Ivanovna Bobtsjinskaja heeft het me verteld. Zij was daarnet op het postkantoor.

BURGEMEESTER : Wat denkt u ervan?

POSTMEEESTER : Wat ik ervan denk? Dat er oorlog komt met de Turken.

AMMOS : Ik dacht net hetzelfde.

POSTMEEESTER : Er komt oorlog met de Turken. Dat hebben die vuile Fransen ons gelapt.

BURGEMEESTER : Ach, oorlog met de Turken! Wij zijn het die in de problemen zitten, niet de Turken. Dat staat in deze brief! (*houdt de brief in zijn hand*)

POSTMEEESTER : Goed, dan komt er geen oorlog met de Turken.

BURGEMEESTER : Wel, en wat nu?

POSTMEEESTER : Ik zou die vraag eigenlijk aan u moeten stellen.

BURGEMEESTER : Aan mij? Wel, het is niet dat ik bang ben ... De kooplui en de burgerij beweren dat ik hen laat afranselen. Ik denk zelfs (*neemt de postmeester even opzij onder de arm*) dat een van hen mij aangegeven heeft. Luister, kunt u elke brief die bij u passeert, niet eens een beetje, beetje, beetje ... openmaken voor het geval er over mij geklaagd wordt.

POSTMEEESTER : Geen probleem! Dat doe ik sowieso al, gewoon om te weten wat er allemaal omgaat in de wereld. En er gaat wat om, dat kan ik u verzekeren. Onlangs nog las ik een brief waarin verteld wordt hoe ...

Scène 3

Ammos, Arina, Bobtsjinskaja, Burgemeester, Dobtsjinskaja, Postmeester, Tonja

(Bobtsjinskaja en Dobtsjinskaja komen buiten adem binnengelopen)

BOBTSJINSKAJA : Belangrijk nieuws!

DOBTSJINSKAJA : Belangrijk nieuws!

IEDEREEN : Wat is er?

DOBTSJINSKAJA : Ik was daarnet in de herberg en ...

BOBTSJINSKAJA : *(onderbreekt haar)* Ik was daarnet in de herberg en ...

DOBTSJINSKAJA : *(onderbreekt haar)* Wij waren dus daarnet in de herberg en ...

BOBTSJINSKAJA : Laat mij vertellen. Aan jouw stijl van vertellen heeft niemand iets.

DOBTSJINSKAJA : En jij raakt altijd in de war en vergeet van alles.

BOBTSJINSKAJA : Ik vergeet niks. En stop nu met mij te onderbreken.

BURGEMEESTER : Dames, dames, kalm, kalm. Ga zitten, ga zitten en vertel ons wat er aan de hand is.

(iedereen gaat rondom Bobtsjinskaja en Dobtsjinskaja zitten)

BOBTSJINSKAJA : Luister. Eerder op de dag, toen u mij net verteld had over die beruchte brief, ben ik – *(tot Dobtsjinskaja)* en onderbreek mij niet meer – ben ik dus naar Koróbkina gelopen en die was niet thuis. Ik ben naar Rastakovskaja gelopen en die was niet thuis. Ik ben naar Koezmitsj gelopen en die was niet thuis. Op de terugweg ben ik Olga Ivanovna tegengekomen ...

DOBTSJINSKAJA : *(onderbreekt haar)* Vlakbij dat kraam waar ze van die lekkere taartjes verkopen.

BOBTSJINSKAJA : Vlakbij dat kraam waar ze van die lekkere taartjes verkopen. En onderbreek mij nu niet meer. En toen ik aan Olga Ivanovna vroeg of zij al op de hoogte was van de brief die u *(kijkt naar de burgemeester)* ontvangen had, bleek dat zij het al gehoord had van uw huishoudster Misjka. Maar onderweg krijgt Olga Ivanovna honger en zegt:

DOBTSJINSKAJA : “Kom, we gaan iets eten in de herberg.”

BOBTSJINSKAJA : “Kom, we gaan iets eten in de herberg.” Wel, we waren daar nog maar net binnen toen plotseling een jongeman ...

DOBTSJINSKAJA : *(onderbreekt haar)* Met een goed voorkomen en in chique

burgerkleren.

BOBTSJINSKAJA : Met een goed voorkomen en in chique burgerkleren, de gelagkamer binnenkwam, met een vastberaden blik en (*draait met haar vinger rond haar hoofd*) verstand daar vanboven. Ik zei tegen Olga: “Hier zit meer achter.” En toen heeft Olga aan de herbergier gevraagd wie die jongeman was. Hij antwoordde: “Die jongeman, dat is Ivan Aleksandrovitsj Chlestakov, een ambtenaar uit Sint-Petersburg. Hij is op weg naar Sarátov, maar hij verblijft hier nu al meer dan een week, gaat nooit uit en leeft op krediet.” Toen was alles plotseling duidelijk. “Hé!” zei ik tegen Olga ...

DOBTSJINSKAJA : Nee, ik was het die zei “Hé!”

BOBTSJINSKAJA : Goed, jij zei “Hé!” en toen zei ik “Hé!” “Hé! Wat doet die hier al een week als hij naar Sarátov moet?” Ik denk dus, dat we hier te maken hebben met dé ambtenaar.

BURGEMEESTER : Hoezo, dé ambtenaar?

BOBTSJINSKAJA : Wel ja, de ambtenaar uit uw brief, de revisor.

BURGEMEESTER : (*bevreesd*) God zij met ons! Laat ons hopen dat hij het niet is.

DOBTSJINSKAJA : Hij is het! Hij betaalt niet en gaat niet naar buiten. Wie zou het anders zijn?

BOBTSJINSKAJA : En hij heeft een reispas voor Sarátov.

DOBTSJINSKAJA : En hij houdt alles in de gaten.

BURGEMEESTER : En is hij daar al lang?

DOBTSJINSKAJA : Een week of twee.

BURGEMEESTER : Twee weken! (*terzijde*) God, onze vader en al uw heiligen, sta ons bij! In die twee weken heb ik de vrouw van de onderofficier laten afranselen en hebben de gevangenen geen eten gekregen! En de straten zijn een smerige puinhoop. (*grijpt naar zijn hoofd*)

ARINA : Wat nu, Anton? Zullen we allemaal samen naar de herberg gaan?

BURGEMEESTER : Nee, nee! Ik ga alleen. (*tot Bobtsjinskaja*) Een jongeman, zei u?

BOBTSJINSKAJA : Drieëntwintig jaar, misschien vierentwintig en een beetje.

BURGEMEESTER : Des te beter: een jongeman heb je rapper door. Het zou erger geweest zijn als het zo’n oude duivel was. Breng alles in orde dat we besproken hebben. Dan ga ik nu zelf een bezoekje brengen aan onze gast om te

informereren of hij niets te kort komt.

Scène 4

Anna, Marja

(Anna en Marja verschijnen al lopend op het toneel)

ANNA : Waar zijn ze nu? Waar is iedereen naartoe? *(spreekt haastig tot haar dochter)*
Allemaal jouw fout. Met je getreuzel altijd. *(loopt naar het raam en roept)*
Anton!

BURGEMEESTER : *(vanop de straat)* Ja, liefste!

ANNA : Waar ga je heen?

BURGEMEESTER : Naar de herberg!

ANNA : Waarheen?

BURGEMEESTER : Naar de herberg! De revisor is aangekomen!

ANNA : Wie is er aangekomen?

BURGEMEESTER : De revisor! Ik leg het je straks wel uit, liefste!

ANNA : Straks? Straks! Dat is weer typisch! *(misnoegd)* Meneer is weg! Allemaal jouw
fout.

MARJA : Ach mama, over twee uur zullen we alles wel weten.

ANNA : Ja, ja. Waarom zeg je niet ineens over ... over twee maand!

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

Een kamer in de herberg

Scène 1

Osip

(Osip ligt op het bed van zijn meester)

OSIP : Mijn maag rammelt als nooit tevoren. Zo geraken we nooit meer thuis! Het is nu al twee maanden geleden dat we uit Sint-Petersburg vertrokken zijn. Intussen heeft mijn baas al onze centen erdoor gejaagd en zit hij hier te treuren, met zijn staart tussen zijn benen. We hadden nochtans meer dan genoeg geld. Maar hij moest per se in elke stad de grote Jan uithangen! *(imiteert hem)* “He, Osip, ga een kamer zoeken, de beste die je vindt, met het beste middageten. Gewone kost verdraag ik niet.” Zijn vader stuurt hem geld en hij geeft het meteen allemaal uit. En waaraan! Meneer zet de bloemetjes buiten, laat zich overal naartoe rijden, en wie mag er een week later naar de rommelmarkt om zijn nieuwe frak (jas) te verkopen? Ikke! En nu wil de waard ons geen eten meer geven tot al het vorige betaald is.

Scène 2

Chlestakov, Osip

CHLESTAKOV : Hier, pak aan. *(gooit hem zijn overjas toe)* Lag je weer in bed te luieren, ja?

OSIP : Hoe komt u daar bij?

CHLESTAKOV : Je liegt, je lag in bed. Kijk maar, hier heeft duidelijk iemand gelegen.

OSIP : Ik heb geen bed nodig. Ik heb mijn benen om op te staan.

CHLESTAKOV : *(wandelt rond in de kamer)* Luister Osip!

OSIP : Ik luister.

CHLESTAKOV : Ga kijken.

OSIP : Waar?

CHLESTAKOV : Beneden. Zeg dat ze mij eten moeten brengen.

OSIP : We krijgen geen eten meer. De waard heeft gezegd dat hij naar de burgemeester zal gaan omdat we al twee weken niet betaald hebben. Hij wil u in de gevangenis laten gooien.

CHLESTAKOV : Ga naar beneden zeg ik je.

OSIP : Maar de baas heeft ...

CHLESTAKOV : Osip, naar beneden.

OSIP : Oké. *(af)*

Scène 3

Chlestakov

CHLESTAKOV : Wat heb ik een verschrikkelijke honger! Ik ben een eindje gaan wandelen om er niet meer aan te denken, maar het gaat niet over. Wat een rotstad is dit! Nergens kan je iets op krediet kopen.

Scène 4

Bediende van de herberg, Chlestakov, Osip

(bediende en Osip op)

BEDIENDE : De baas vraagt waarmee hij u van dienst kan zijn.

CHLESTAKOV : Luister, ze hebben mijn eten nog steeds niet gebracht. Zorg dus dat dat snel in orde komt.

BEDIENDE : De baas zegt dat dat niet meer zal gaan. Hij zal trouwens vandaag bij de burgemeester gaan klagen.

CHLESTAKOV : Gaan klagen? Je moet mij eten laten brengen. Straks verhonger ik nog.

BEDIENDE : De baas zegt dat u geen eten krijgt zolang u de vorige maaltijden niet betaald hebt.

CHLESTAKOV : Zeg hem dat ik moet eten. De betaling regelen we later wel.

BEDIENDE : Goed, ik zal het hem zeggen.

(bediende en Osip af)

Scène 5

Bediende van de herberg, Chlestakov, Osip

CHLESTAKOV : Het zou toch wel straf zijn als hij me niets meer zou geven. Moet ik mijn kleren soms afstaan? Mijn broek verkopen? Nee! Dan lijd ik nog liever honger, zo kan ik tenminste in kostuum naar Sint-Petersburg terugkeren. Oh! Zoveel honger heb ik nog nooit gehad.

OSIP : *(op)* Ik ook niet.

CHLESTAKOV : En?

OSIP : Ze brengen eten.

CHLESTAKOV : *(klapt in zijn handen)* Eten! Eten! Eten!

BEDIENDE : *(met borden en servet)* De baas zegt dat het nu echt de laatste keer is.

CHLESTAKOV : Wat schaft de pot?

BEDIENDE : Soep en gebraad.

CHLESTAKOV : Is dat alles?

BEDIENDE : Volgens de baas is het nog veel te veel.

CHLESTAKOV : En de saus?

BEDIENDE : Er is alleen saus voor klanten die betalen.

CHLESTAKOV : *(bekijkt de soep)* Is dat soep? Prut is het en *(ruikt eraan)* het stinkt.

BEDIENDE : De baas heeft gezegd: “Als hij ze niet wil, dan maar niet.” *(wil de soep wegnemen)*

CHLESTAKOV : *(beschermt het eten met zijn armen)* Nee, nee! Laat maar staan. *(neemt het gebraad in zijn hand)* Wat is dit voor gebraad? *(voelt)* Een stuk rubber is het. Is er niets anders?

BEDIENDE : Nee. En hier is de rekening. *(legt de rekening op de tafel)*

CHLESTAKOV : Bedriegers zijn jullie.

(de bediende ruimt de tafel af en draagt samen met Osip de borden weg)

Scène 6

Chlestakov, Osip

CHLESTAKOV : Ho! Als ik nog geld had, zou ik Osip naar de markt sturen om een broodje te kopen. Ik rammel van de honger. Die rotherbergier heeft vast zijn beklag gedaan over mij bij de burgemeester. Straks gooien ze me in de gevangenis!

OSIP : *(komt binnen)* De burgemeester is in de herberg. Hij is zich over u aan het informeren. *(weer af)*

CHLESTAKOV : *(verschrikt)* Daar heb je het! Maar ik zal me niet laten doen!

Scène 7

Burgemeester, Chlestakov

BURGEMEESTER : Goedendag!

CHLESTAKOV : Gegroet ...

BURGEMEESTER : Als burgemeester heb ik de plicht ervoor te zorgen dat bezoekers van onze stad geen problemen ...

CHLESTAKOV : Ik ben onschuldig ... Ik zal alles betalen ... Het geld is al onderweg. Het is allemaal de schuld van de waard: hij geeft mij vlees zo taai als een schoenzool en de duivel mag weten wat hij allemaal in zijn soep draait.

BURGEMEESTER : Daar heb ik waarachtig geen schuld aan! Ons vlees hier is altijd van de beste kwaliteit, maar als u het zegt ... Sta mij toe om u te begeleiden naar een ander verblijf.

CHLESTAKOV : “Een ander verblijf”! Ik heb u wel door hoor. “Naar de gevangenis”, bedoelt u. Hoe durft u? Ik, een ambtenaar uit Sint-Petersburg.

BURGEMEESTER : Genade, genade! Ik heb een vrouw en kleine kinderen ...

CHLESTAKOV : Wat heb ik daarmee te maken? Omdat u een vrouw en kinderen hebt moet ik de gevangenis in, fantastisch!

BURGEMEESTER : *(bevend)* Het komt allemaal door het tekort aan middelen. Met

mijn wedde kan ik onmogelijk rondkomen. En als ik mij al eens heb laten omkopen, dan ging het altijd over kleinigheden. En de weduwe van de onderofficier, die heb ik nooit laten afranselen. Mijn tegenstanders verspreiden die geruchten. Ze willen mij klein krijgen.

CHLESTAKOV : Met die mensen heb ik niets te maken. En als u denkt mij ook te kunnen laten afranselen, dan moet ik u zwaar teleurstellen. En u zult het zien: ik zal betalen.

BURGEMEESTER : Als u geld nodig hebt of iets anders, dan ben ik uw man.

CHLESTAKOV : Leen mij dan geld! Zo kan ik meteen mijn schuld aan de herbergier betalen. Met tweehonderd roebel kom ik toe ... of zelfs met minder.

BURGEMEESTER : *(haalt biljetten tevoorschijn)* Hier, exact tweehonderd roebel.

CHLESTAKOV : *(neemt het geld aan en telt het)* Honderd, tweehonderd, driehonderd ... vierhonderd. *(knipoogt naar de burgemeester)* Hartelijk dank. Ik zend het u terug van zodra ik thuis ben. U bent een nobel mens. Dat verandert alles. Gaat u zitten, alstublieft.

BURGEMEESTER : Nee, nee, ik blijf wel staan.

CHLESTAKOV : Maar ga toch zitten.

BURGEMEESTER : Dank u, dank u!

CHLESTAKOV : Ik zie nu hoe eerlijk u bent, en hoe hartelijk.

BURGEMEESTER : Ik was een beetje aan het wandelen en besloot om eens te zien of de gasten in de herberg het goed maken. En kijk, als beloning schenkt het lot mij deze aangename ontmoeting met u.

CHLESTAKOV : Het is mij ook zeer aangenaam.

BURGEMEESTER : Mag ik zo vrij zijn u te vragen waarheen u op weg bent?

CHLESTAKOV : Ik ben op weg naar mijn landgoed in de provincie Sarátov.

BURGEMEESTER : En u reist voor uw plezier neem ik aan?

CHLESTAKOV : Nee, ik moet naar mijn vader. Hij is kwaad omdat ik in nog geen carrière gemaakt heb in Sint-Petersburg.

BURGEMEESTER : Wat een vader ... *(gaat met zijn blik de kamer rond)* Vindt u deze kamer niet wat te vochtig?

CHLESTAKOV : Het is een rotkamer en bovendien aardedonker.

BURGEMEESTER : Sta mij toe u te verzoeken ... nee, dat zou te veel eer zijn.

CHLESTAKOV : Hoe bedoelt u?

BURGEMEESTER : Ik heb ... ik heb voor u een prachtige kamer bij mij thuis, droog en goed verlicht ... Maar nee, dat zou te veel eer zijn.

CHLESTAKOV : Integendeel, dat zou mij veel plezier doen.

BURGEMEESTER : Mij ook! En mijn vrouw ook! En dat zeg ik niet om te vleien. Het komt uit de grond van mijn hart.

BURGEMEESTER : Zou u het ziekenhuis willen bezoeken?

CHLESTAKOV : Wat kan ik daar gaan doen?

BURGEMEESTER : Gewoon eens kijken hoe ordelijk alles hier verloopt.

CHLESTAKOV : Met plezier.

BURGEMEESTER : En als u dat wenst kunnen we vervolgens de school bezoeken ... en de gevangenis.

CHLESTAKOV : De gevangenis? Dan blijf ik liever wat langer in de school.

BURGEMEESTER : Zoals u wilt. Gaat u met uw eigen rijtuig of rijdt u met mij mee?

CHLESTAKOV : Het liefst met u mee.

BURGEMEESTER : Sta mij toe een kort briefje aan mijn vrouw te schrijven, zodat ze een aangename ontvangst kan voorbereiden voor u.

CHLESTAKOV : Hier hebt u pen en inkt, maar of ik papier ... Is deze rekening goed?

BURGEMEESTER : Vast en zeker.

(terwijl Chlestakov zijn koffers vult, schrijft de burgemeester zijn briefje en praat ondertussen in zichzelf)

Schrijf, schrijf, schrijf, schrijf. We zullen eens zien hoe de zaken verlopen na een maaltijd en een goeie fles wijn! Schrijf, schrijf, schrijf, schrijf. Ik zal snel weten wat hij van plan is en in hoeverre ik mij daarover zorgen moet maken. Schrijf, schrijf, schrijf, schrijf. *(tot Chlestakov)* Misschien kan uw knecht uw koffers al naar mijn huis brengen en dit briefje afgeven aan mijn vrouw.